Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2015. – № 1(30)

УДК 330.341.1:332.12
JEL Q32, Q55

Д.М. Стеченко, д-р екон. наук, професор
Національний технічний університет України "КПІ"

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Зроблена спроба розглянути на засадах комплексного підходу актуальні стратегічні напрями регіональної політики інноваційного розвитку економіки регіонів та їх конкурентоспроможності з урахуванням причинно-наслідкових зв'язків.

Ключові слова: *стратегія, регіон, регіональна політика, інноваційний розвиток, інноваційна діяльність, конкуренція, конкурентоспроможність, структурні зміни.*

Постановка проблеми. Для гідного входження в систему економічних відносин світового співтовариства, посідання чільного місця у міжнародному поділі праці Україна має стати на інноваційний шлях розвитку. Це вимагає мобілізації значної кількості ресурсів – фінансових та організаційних як внутрішніх, так і зовнішніх [6, с. 176].

Аналіз останніх публікацій. Проблеми, пов'язані з інноваційним розвитком регіонів, постійно знаходяться в центрі уваги багатьох дослідників. Серед них: З. С. Варналій, А. С. Гальчинський, В. М. Геєць, Т. В. Кулініч, Л. М. Матросова, В. П. Соловйов, Л. І. Федулова, В.І. Чужиков та багато ін.. Це пояснюється тим, що в умовах трансформаційної економіки ключовою конкурентною перевагою регіону є його інноваційна активність. Проте, в наукових роботах ще не всі аспекти стратегій інноваційного розвитку економіки регіонів знайшли своє відображення щодо комплексного підходу у вирішенні змін назрілих диспропорцій і протиріч з урахуванням причинно-наслідкових зв'язків.

Проблеми конкурентоспроможності досить глибоко аналізувались Радою конкурентоспроможності України, яка в 2009 р. провела дослідження "Освіта для конкурентоспроможної економіки в Україні" [8] і "Національна конкурентоспроможність України: регіональні аспекти" [5].

Послаблення всіх видів управління економічними процесами на державному рівні сприяло формуванню олігархічної системи господарювання замість економіки вільного підприємництва. До нині занепад розвитку економіки відбувався в результаті нехтування економічними інтересами нації, спотворення техніко-економічної структури економіки, системного порушення рівності прав та умов для бізнесу, недопущення ринкового розподілу ресурсів

та визначення результатів виробництва, відсутності гарантій стабільного прискореного зростання добробуту громадян України, що особливо проявилось в умовах економічного, політичного та військового протистояння з Російською Федерацією.

Невирішені частини проблеми. Суттєві відмінності в регіональних умовах конкурентоспроможності можна послабити завдяки розробці й реалізації стратегії інноваційного розвитку економіки регіонів. Така стратегія має орієнтувати на підтримку необхідних територіальних пропорцій в економіці, недопущення надмірної диференціації регіонів за рівнем соціально-економічного розвитку, забезпечення формування та ефективного функціонування загальноукраїнського ринку.

Метою статті є окреслення особливостей змісту та принципів формування якості єдиного соціально-економічного простору України; формулювання основних проблеми регіональної політики інноваційного розвитку економіки та підвищенні конкурентоспроможності регіонів.

Основним пріоритетним завданням регіональної інноваційного розвитку, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності регіонів, повинен стати розвиток їх науково-технологічного та інноваційного потенціалу. Здійснення нової стратегії регіональної політики інноваційного розвитку економіки – це забезпечення як активізації регіональної інноваційної політики, так і удосконалення всіх правових, інституційних, економічних та організаційних механізмів відносин на загальнодержавному рівні [9, с. 6, 12].

Виклад основного матеріалу. Інноваційний розвиток економіки регіонів України потребує усунення негативних тенденцій, що виразно проявилися в останні десятиріччя. Це зокрема: посилення диференціації рівнів соціально-економічного розвитку регіонів; виникнення множини проблемних регіонів-територій з особливими соціальними, економічними, екологічними аномаліями; зростання дезінтеграції (послаблення міжрегіональної взаємодії) економічного простору країни.

Перелом негативних тенденцій і стала прогресивна еволюція економічного простору можуть здійснюватися лише під дією консолідованої інноваційної політики держави і конструктивних сил суспільства. Тим самим будуть усунені ілюзії самовирішення назрілих регіональних проблем в умовах становлення ринкових відносин.

Стратегія інноваційного розвитку економіки регіонів має визначати пріоритети і етапи її реструктуризації та формування національного економічного простору, а регіональна політика – ув'язувати конкретні заходи щодо здійснення стратегії з усіма іншими напрямками соціально-економічної політики і ресурсними можливостями держави.

Реалізація регіональної політики інноваційного розвитку економіки здійснюється через комплексні програми, здатних привести до якісних змін розміщення виробництва, природокористування і стану навколишнього

середовища, систем розселення і використання трудових ресурсів, розбудови транспортної мережі і зв'язку; виходу більшості регіонів на траєкторію сталого розвитку. Безперервне зміцнення економічної цілісності країни має зберігатися як одна з провідних стратегічних цілей на весь період здійснення регіональної політики інноваційного розвитку економіки.

Регіональні особливості та інтереси мають прийматися до уваги при розробці програм і проектів інноваційного розвитку економіки. У цих документах найбільш важливі підрозділи про соціальну підтримку населення, пенсійну реформу, житлову політику і розвиток житлово-комунального господарства, міграційну політику, реформування податкової системи і міжбюджетних відносин, розвиток виробничої інфраструктури, а також структурні зміни.

Визначальними факторами регіональної політики інноваційного розвитку України в найближчий період залишаються:

- реструктуризація української економіки і посилення її конкурентоспроможності на світовому ринку;
- диференціація геополітичної ситуації і геополітичних пріоритетів по периметру державних кордонів, в тому числі здійснення транскордонного співробітництва в євро регіонах за участю України;
- особлива роль української території у взаємодії європейського і азіатсько-тихоокеанського простору.

Активне включення України в процес економічної глобалізації має використовуватися для посилення внутрішньої економічної інтеграції. З цієї точки зору особливо значення набувають проекти розвитку трансконтинентальних комунікацій, що проходять через територію України. Вони мають впливати на активізацію інноваційного розвитку економіки регіонів, включаючи освоєння потенціальних природних ресурсів, розміщення виробництв з переробки транзитних вантажів, участь у будівництві та функціонуванні транспортних шляхів і вузлів, а також інфраструктур послуг. В інтересах посилення економічної єдності України прикордонні регіони мають розвивати і підтримувати активні взаємовигідні єврорегіональні та міжрегіональні зв'язки країни.

До основних міжрегіональних проблем інноваційного розвитку економіки на національному рівні можна віднести:

- розвиток транспортних, енергетичних, телекомунікаційних, логістичних систем на новій технічній базі, що забезпечують реальну інтеграцію економічного простору;
- зменшення надмірної енергетичної залежності, диверсифікація джерел енерго- і теплопостачання;
- адаптація господарських структур регіонів до вимог ринкової економіки і сталого розвитку (включаючи структурну переорієнтацію промисловості, розвиток мережі обслуговування, екологізація виробництва і т. п.);

• модернізація системи розселення на засадах нової містобудівної доктрини і аграрної реформи;

• регулювання міграційних потоків з урахуванням переваг інтересів населення і потреб ринку праці.

Для подолання надмірних відмінностей між регіонами за рівнем доходів і соціальної забезпеченості населення важливого значення набувають гарантовані за рахунок бюджетних коштів мінімальні соціальні стандарти і нормативи мінімальної бюджетної забезпеченості, адресність соціальних виплат і пільг, поступове підвищення мінімальної заробітної плати і пенсій до рівня прожиткового мінімуму, державна політика збільшення зайнятості, введення житлових стандартів. Реалізація зазначених заходів має супроводжуватися скороченням числа регіонів, в яких значна частка населення знаходиться нижче межі бідності.

Важливе значення для підвищення економічної заінтересованості та відповідальності регіональних влад за інноваційний розвиток повинно мати удосконалення методики розрахунку трансфертів із центрального фонду фінансової підтримки регіонів (введення об'єктивних оцінок бюджетних потреб і податкового потенціалу регіонів) та виконання принципу жорстких бюджетних обмежень. Підвищення бюджетних доходів не повинно передаватися у бюджети вищого рівня, а погіршення економічної ситуації в регіоні не повинно компенсуватися (крім надзвичайних ситуацій) притоками коштів з вищерівневих бюджетів. Стабільність бюджетно-податкових умов має підтримувати заінтересованість регіонів у збільшенні своєї доходної бази і досягнення фінансової самодостатності.

Зниження диференціації рівнів соціально-економічного розвитку регіонів має будуватися за допомогою трансфертів з державного бюджету для зменшення більш гострих проявів диференціації в соціальній сфері та тимчасової компенсації підвищених житлово-комунальних витрат. Число регіонів-отримувачів трансфертів із державного бюджету буде скорочуватися. При наданні фінансової допомоги регіонам центральні органи мають керуватися наступними підходами:

• використання нормативних методів при визначенні об'єктивно необхідних бюджетних видатків суб'єктів України;

• наявність і реалізація в регіоні програм збільшення власних доходів і послідовного скорочення одержувачів допомоги з державного бюджету;

• обов'язкова пайова участь суб'єктів країни, органів місцевого самоврядування в реалізації відповідних програм і проектів для яких передбачається надання державної допомоги;

• обов'язкова оцінка ефективності рішень, що приймаються з надання державної фінансової допомоги і ін..

Функція регіональної політики інноваційної реструктуризації економіки – синтезувати різноманітні і нерідко суперечливі управлінські дії, що здійснюються органами державної влади України і регіонів для досягнення поставлених задач зміцнення єдиного соціального-економічного простору, зокрема: посилення процесу міжрегіональної інтеграції; зниження диференціації рівнів соціально-економічного розвитку регіонів; забезпечення рівних конкурентних умов у господарській діяльності, визначення умов надання державної допомоги; створення умов для міжрегіональної конкуренції з залученням капіталів; законодавче визначення і реалізація принципів відносин центру і регіонів, розмежування компетенції між ними.

У реалізації інноваційної політики реструктуризації економіки регіонів виділяється ряд досить конкретних зобов'язань і намірів. Посилення міжрегіональної інтеграції відповідає важливим цілям і функціям центральних органів управління, але не є так же важливими або не мають достатнього комерційного інтересу для приватних інвесторів, регіональних і муніципальних влад. З цієї точки зору найбільш пріоритетною є виробнича інфраструктура загальнодержавного значення. Більш повному включенню в загальноукраїнський ринок відсталих регіонів буде сприяти постійна переорієнтація міжбюджетних фінансових трансфертів на стимулювання економіки регіонів-реципієнтів.

Формування єдиного соціально-економічного простору передбачає створення рівних умов для добросовісної конкуренції господарюючих суб'єктів незалежно від внутрішніх адміністративних кордонів, забезпечення ефективного захисту від дискримінації або обмеження конкуренції між ними. Цим зумовлена необхідність системно розглядати зовнішні і внутрішні ринкові умови інноваційного розвитку економіки та її невід'ємну частину – науку, що допоможе подолати кризові явища в економіці і виробництві, уникнути непередбачуваних і не прогнозованих явищ [3].

Законодавче визначення державної допомоги і забезпечення рівних умов діючих господарюючих суб'єктів на внутрішньому ринку має виходити з наступних принципів:

- будь-яка надана суб'єкту країни або за рахунок засобів її суб'єкта допомога порушує або може порушити різні умови конкуренції повинна визнаватися несумісною з вимогами єдиного економічного простору в тій мірі , в якій її надання порушує торгівлю між суб'єктами країни;
- якщо субсидія надається будь-якому господарському суб'єкту інші господарюючи суб'єкт знаходяться в таких же умовах як і господарюючий суб'єкт, що отримав субсидії, можуть вимагати отримання такої ж субсидії;
- допомога має виділятися не просто кожному підприємству, а для вирішення певної, чітко сформульованої в конкретних економічних показниках задачі, виконання якої піддається кількісній оцінці;

- критерії державної підтримки повинні відповідати стратегічним напрямкам розвитку країни і стратегії розвитку даного регіону;
- необхідно впровадження конкурсних процедур у сферу розподілів засобів державної допомоги.

За умови дотримання зазначених принципів кількість державних цільових програм істотно скоротиться.

На шляху інноваційного розвитку економіки країни назріла необхідність проведення кардинальних змін у системі державного управління. Масштабність виклику щодо формування стратегічно визначеної та інституційно впорядкованої, інноваційно-орієнтованої моделі національної економіки та її регіональних складових вимагає проведення не тільки реформування державного менеджменту соціально-економічними процесами, але й ревізії ідеології псевдо-лібералізму, який паралізував національну економічну систему. Зважаючи на зазначене створення сприятливих умов інноваційного розвитку пов'язується з необхідністю:

1. Теоретично обґрунтувати та довести до інституційного й організаційного оформлення принципово нову модель державного регулювання економіки. В результаті її імплементації держава має максимально спростити регуляторний тиск на суб'єктів господарювання та відмовитися від вагомої частки контрольно-регулюючих функцій. Взамін цього держава має здійснювати свідомий, цілеспрямований і науково обґрунтований процес формування та застосування таких правил і порядку суспільного, в першу чергу економічного розвитку, які дозволяють оптимізувати відносини між різними соціальними групами суспільства, інституціональними секторами економіки, видами діяльності тощо. В свою чергу це може зменшувати гостроту протиріч, досягаючи компромісу та ефективної взаємодії структуроутворюючих елементів системи на всіх рівнях. Новий формат державного менеджменту має розроблятися та впроваджуватися на програмно-цільовій основі через формування і реалізацію стратегії регіональної політики інноваційного розвитку економіки відповідно до вітчизняних пріоритетів.

2. Передбачати політико-економічне обґрунтування розробки стратегії регіональної політики інноваційного розвитку економіки та організаційно-економічного й інституціонального механізмів її реалізації. Результатом чого має стати:

- системна заміна олігархічного устрою країни, який базується на обмеженому доступі до ресурсів;
- формування принципово нової моделі економіки на засадах відкритого доступу до економічних ресурсів та вільної конкуренції;
- пропозиції щодо формування інституціональної інфраструктури забезпечення реалізації стратегії модернізації у відповідності до науково

обґрунтованих та публічно визнаних пріоритетів, які мають стати основою структурних змін в економіці;

- обґрунтування необхідності переходу до сталого виробництва та споживання; визначення цільових пріоритетів такого переходу, а також пропозицій щодо інструментів і заходів державної політики;
- обґрунтування об'єктивної необхідності запровадження інституту державного стратегічного планування. Його складовими стають: публічна політика; методологія цільового розвитку окремих підприємств (галузей) за науково обґрунтованими пріоритетами; проектне управління процесом використання ресурсів (ресурсний аналіз, розподіл, виробництво та забезпечення довгострокових програм); організаційна стратегія; політика розвитку регіонів, яка передбачає реалізацію стратегії розвитку єдиного економічного простору України; запровадження механізму добросовісної конкуренції, активізації підприємницької діяльності суб'єктів малої та середньої капіталізації; свідомий процес розробки і реалізації соціальної політики в економіці тощо;, активізації підприємницької діяльності суб'єктів малої та середньої капіталізації; свідомий процес розробки і реалізації соціальної політики в економіці тощо.

Важливо забезпечити розроблення комплексу заходів для кожного центрального органу влади з плановими показниками-індикаторами завдань на кожен рік за наступними напрямами: детінізація економіки; цільова емісія від кредитування інвестиційних проектів; створення умов для банківського кредитування інвестицій в основний капітал; запуск цільового кредитування через Банк розвитку; адресне залучення прямих іноземних інвестицій; неформальна адресна підтримка малого бізнесу; стимулювання експортоорієнтованих підприємств та імпортозаміщення; ефективне управління підприємствами державного сектору; використання державних закупівель для стимулювання національних товаровиробників; енергозбереження та використання вторинних ресурсів із врахуванням місцевих енергетичних ресурсів; інновації та модернізація технічної бази реального сектору.

3. Модернізувати систему державного управління**,** а саме має проводитись: ревізія повноважень і функцій центральних та регіональних органів виконавчої влади з метою забезпечення ефективного стратегічного управління змінами, програмно-цільового розвитку економіки, міжвідомчої координації та усунення дублювання; розроблення та запровадження моніторингу якості реалізації функцій органів виконавчої влади як похідної від показників розвитку підпорядкованих об'єктів управління; принципово нова ієрархічна модель інституціональної структури державного управління у відповідності стратегії корінної модернізації економіки країни; децентралізація системи державного управління як основа становлення ефективного місцевого самоврядування. У результаті має відбутися переорієнтація функцій органів виконавчої влади всіх

рівнів на управління за позитивними змінами в стані дії свого об'єкту незалежно від форми його власності.

4. Підвищення результативності регулювання науково-технічної та інноваційної діяльності, чому може сприяти:

- запровадження нових форм партнерської взаємодії держави, науки і підприємництва на основі утворення кластерів та їх спеціалізації;
- обґрунтування ресурсного забезпечення науково-технічної та інноваційної діяльності. Виходячи з того визнаного факту, що в сучасній економічній системі наука перетворилася на виробничу силу, необхідно не просто збільшити обсяги фінансування освіти та науки, а принципово змінити самі підходи до цього процесу, розглядаючи таке фінансування не як бюджетні соціальні витрати, а як інструменти у розвиток "економіки знань";
- оцінювання ефективності реалізації державної інноваційної політики.

Доцільним вбачається заохочення формування малих підприємств у науково-інноваційній сфері та всебічне сприяння застосуванню нових знань і технологій з метою виходу на внутрішній та зовнішні ринки. Цьому сприятиме запровадження мінімальних орендних ставок для малих інноваційних фірм, а також встановлення квот для таких підприємств при формуванні держзамовлень на інноваційну продукцію.

5. Відтворення та реалізація регіональної політики інноваційного розвитку України на засадах принципів кластероутворення. Кластер на сьогодні розглядається як ефективна організаційна форма всіх видів суспільно-господарської діяльності у досягненні високого рівня конкурентоспроможності. Кластер репрезентує себе як об'єднання зусиль різних організацій і компаній (підприємств, дослідницьких центрів, індивідуальних підприємств, вузів, технопарків, бізнес-інкубаторів, органів державного управління, місцевого самоврядування, громадських організацій тощо). При цьому формування сталих зв'язків між усіма учасниками кластеру є найважливішою умовою ефективної трансформації винаходів в інновації, а інновацій – у конкурентні переваги.

6. Визначення найбільш значущих зовнішніх і внутрішніх детермінант, що окреслюють напрями та характер інноваційної зовнішньоекономічної діяльності України в сучасних умовах і виявлення зовнішньоекономічних резервів стабілізації розвитку внутрішнього ринку країни. При цьому організація зовнішньоекономічної діяльності має супроводжуватися забезпеченням у кожному регіоні рівних можливостей конкуренції для резидентів і нерезидентів регіональної економіки. Мають створюватися необхідні правові та інституціональні умови для міжрегіональної конкуренції з залученням капіталу.

Висновки. Таким чином, стратегічні напрямки регіональної політики інноваційного розвитку та конкурентоспроможності охоплюють наступні заходи: теоретично обґрунтувати та довести до інституційного й організаційного оформлення принципово нову модель державного регулювання економіки;

передбачати політико-економічне обґрунтування розробки стратегії регіональної політики інноваційного розвитку економіки та організаційно-економічного й інституціонального механізмів її реалізації; модернізувати систему державного управління; підвищення результативності регулювання науково-технічної та інноваційної діяльності.

Література

1. Варналій З. С. Регіони України: проблеми та пріоритети соціально-економічного розвитку, www.niss.gov.ua

2. Гальчинський А. С., Геєць В.М., Бабенко С.Г., Базилюк Я. Б., Буркинський Б. В. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004 – 2015 роки). "Шляхи європейської інтеграції". – Офіц. вид. – К.: ІВЦ Держкомстату України . 2004. – 416 с.

3. Гальчинський А., Геєць В., Семиноженко В. Україна: наука та інноваційний розвиток. – К.: Друкарня ОП НДІБВ 1997.- 66 с.

4. Державна стратегія регіонального розвитку до 2015 року. www.nau.kiev.ua

5. Інвестиції. Інновації. Конкурентоздатність. Як українським регіонам вийти оновленими з глобальної економічної кризи. – Матеріали IX Львівського міжнародного економічного форуму. – м. Трускавець. – 2009.

6. Кулініч Т.В., Бондаренко Ю.Г., Цимбаліста Н.А. Активізація інноваційно-інвестиційної діяльності в регіоні //Вісник національного університету "Львівська політехніка". Серія економіки та управління. 2008. № 611. – С. 166-180.

7. Матросова Л. М. Управління розвитком інноваційного потенціалу регіонів в перехідній економіці України: Монографія. / Л. М. Матросова, О. А. Овечкіна, К. В. Матросова Л. М. Іванова, Д. В. Солоха. Управління розвитком інноваційного. – Донецьк. Донбас. 2009. – 496 с.

8. "Освіта для конкурентоспроможної економіки в Україні. Національне якісне дослідження. Аналітична доповідь. – Підготовлено Радою конкурентоспроможності України (Для Європейського Фонду Освіти). – К.: 2009.

9. Соловйов В. П. Інноваційний розвиток регіонів: питання теорії та практики: Монографія / Соловйов В.П., Кореняко Г. І., Головатюк В. М. – К.: Фенікс, 2008. – 224 с.

11. Федулова Л.І. Організаційні механізми формування результативної регіональної інноваційної системи // Стратегічні пріоритети. 2009.-№ 4(13). – С. 157-164.

12. Чужиков В. І. Регіональні інтеграційні стратегії постсоціалістичних країн Європи. –К.: КНЕУ. 2003. – 296 с.

References

1. Varnaliy Regions Ukraine: Problems and Priorities of socio-economic development, www.niss.gov.ua

2. Halchynskiy A., Heyets VM, Babenko SG, Bazyliuk JB, Burkyns'kyi B. Strategy for Economic and Social Development of Ukraine (2004 – 2015). "Ways of European integration". – Official. ed. – K .: IVTS State Statistics Committee of Ukraine. 2004. – 416 p.

3. Halchynskiy A. Heyets V., V. Seminozhenko Ukraine: science and innovation development. – K .: Typography OP NDIBV 1997.- 66 p.

4. National Strategy for Regional Development to 2015. www.nau.kiev.ua

5. Investments. Innovations. Competitiveness. As Reinvigorating Ukrainian Regions of the global economic crisis. – Materials IX Lviv International Economic Forum. – M. Truskavets. – 2009.

6. Kulinich TV, Y. Bondarenko, NA Cymbalista Activation of innovation and investment in the region // Journal of National University "Lviv Polytechnic". Series of Economics and Management. 2008. № 611. – P. 166-180.

7. Matrosov L. Management of innovation potential of the regions in the transitional economy of Ukraine: Monograph. / LM Matrosov, A. Ovechkin, KV Matrosov L. Management of Innovation Ivanov, DV Solokha. Donets'k. Donbass. 2009. – 496 p.

8. "Education for a competitive economy in Ukraine. National qualitative research. Analytical report. – Prepared by the Council on Competitiveness of Ukraine (For European Training Foundation). – K .: 2009.

9. V. Solovyov Innovative regional development: issues Theory and Practice: Monograph / VP Soloviev, Koreniako GI, Golovatyuk VM – K .: Phoenix, 2008. – 224 p.

11. LI Fedulova Organizational mechanisms of effective regional innovation system // Strategic Priorities. 2009.-№ 4 (13). – P. 157-164.

12. Chuzhykov VI Regional integration strategy post-socialist countries of Europe. K .: MBK. 2003. – 296 p.

Д.М. Стеченко, д-р экон. наук, проф.
Национальный технический университет Украины "КПИ"

СТРАТЕГИЧЕСКИЕ НАПРАВЛЕНИЯ РЕГИОНАЛЬНОЙ ПОЛИТИКИ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ И КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ

Сделана попытка рассмотреть на основе комплексного подхода актуальные стратегические направления региональной политики инновационного развития экономики регионов и их конкурентоспособности с учетом причинно-следственных связей.

Ключевые слова: *стратегия, регион, региональная политика, инновационное развитие, инновационная деятельность, конкуренция, конкурентоспособность, структурные изменения.*

D. Stechenko, Doctor of Economics, Professor
The National Technical University of Ukraine "KPI"

STRATEGIC DIRECTIONS OF REGIONAL INNOVATION AND COMPETITIVENESS POLICY

The author determines the factors affecting regional policy of innovative development of ukraine. Interregional problems of innovative economic development at the national level are analyzed. This article deals with specific principles of the legal notion subsequently refered to as state aid and and which signifies fair business for entities operating in the domestic market. The author has defined the strategic directions of regional policy in the areas of innovation and competitiveness.

Keywords*: strategy, region, regional policy, innovative development, innovation, competition, competitiveness, structural changes.*